

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 12 - 25

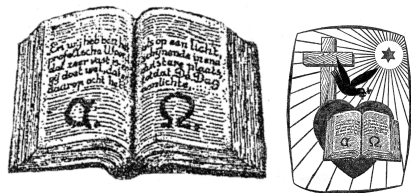
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vorige keer zijn we geëindigd met: zodra God iemand roept tot het geloof in Christus Jezus, hem de ogen er voor opent wie de Christus is en deze man of vrouw, Jood of heiden dat doet niet ter zake, zijn of haar hart en leven aan de Heer Jezus geeft, krijgt deze mens niet alleen deel aan het leven van Christus, maar gaat dan ook opwassen/groeien in Hem en dat is toch wonderbaar!

Daarom is ook de eerste grondlegging voor de Gemeente: **“Bekeert u, laat u dopen in de Naam van de Heer Jezus en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen”**. Ef. 2:21. **“In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here”**.

Die Tempel, die uit levende stenen bestaat, erft niet een aards Jeruzalem, waar straks weer een Tempel komt, maar is een woonstede Gods in de Heilige Geest, hetgeen wil zeggen, dat God Zelf daarin komt wonen. Dat is het Hemelse Jeruzalem, waarvan de Heer Jezus gesproken heeft: **“Ik ga heen om uw plaats te bereiden, want in het huis van Mijn Vader zijn vele woningen”** en die maakt Hij tot een wonderbare Godsstad. Hoe duidelijk leert het Woord van God ons deze dingen te zien.

Als we nu weer terug gaan naar **Rom. 9**, zegt Paulus gedreven door de Heilige Geest. **Rom. 9:23-24**. **“juist om de rijkdom zijner heerlijkheid bekend te maken over de voorwerpen van ontferming, die Hij tot heerlijkheid heeft voorbereid? En dat zijn wij, die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen”**.

Ziet u, voorbereid voor die heerlijkheid. **“Dat zijn wij, die Hij geroepen heeft, niet alleen uit de Joden”** (let vooral op het woordje uit). Het zijn de enkelingen die God eruit roept, zoals we ook duidelijk in de Bijbel zien, **“niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen”** en daarom heet de Gemeente: de **“ecclesia”**, d.w.z. die Hij er uit geroepen heeft, **“gelijk Hij ook bij Hosea zegt: Ik zal niet-mijn-volk noemen: mijn-volk, en de niet-geliefde: geliefde. En het zal geschieden ter plaatse, waar (tot hen) gezegd was: gij zijt mijn volk niet, daar zullen zij genoemd worden: zonen van de levende God”**.

Ziet u het? **“Zonen van de levende God”**. We hebben daarover in **Rom. 8:29** gelezen: **“aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig”**, maar het gaat zelfs nog verder: **“bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van Zijn Zoon, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen”**. Ja, u ziet het goed **“onder vele broederen”**.

We hebben de vorige keer reeds duidelijk gelezen in **Hebr. 2:8**. **“alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: alle dingen [hem] onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd, dat hem niet onderworpen zou zijn. Doch thans zien wij nog niet, dat hem alle dingen onderworpen zijn”**.

Maar let u nu eens op de twee navolgende constatering in vers 8b en 9.

1. **“Doch thans zien we nog niet dat hem (de mens) alle dingen onderworpen zijn”**. (nee, want we zijn nog hier in de voorbereiding);
2. **“maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond”**.

Wel die heerlijkheid heeft God voor ons bereid en dat is dus niet hier, maar boven.

Israël heeft een aardse roeping en wel de roeping om straks dat priesterlijk Koninkrijk te zijn en daar waar vroeger de hof van Eden heeft gestaan, daar waar de mens gevallen is, de plaats van Adam in te nemen. De Gemeente evenwel is geroepen om de plaats in te nemen van waaruit die cherub (Lucifer) is gevallen.

Hierover lezen we in **Hebr. 2:10**. **“Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken”**.

Zie u nu, dat evangeliseren wat anders is? Dat is het eerste begin, want door het evangelie te brengen, roepen we zondaren op tot behoudenis; is dat duidelijk? Door de evangelie verkondiging roepen we zondaren op tot de Heer Jezus te komen, die God dan aanraakt, opdat zij behouden worden.

In ons tekstgedeelte uit **Hebreeën 2** gaat het duidelijk om wat anders, want daarin roept God, diegenen die al behouden zijn, nu tot het volle zoonschap en tot heerlijkheid.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Desondanks blijven de meeste gelovigen “op een laag pitje staan”, als ik het zo mag uitdrukken. Want wanneer zij tot geloof gekomen zijn, dringt zich bij hen al gauw de gedachte op: “zo is het mooi genoeg”. Nu zijn we eenmaal behouden en gaan we verder, zoals het ons het beste dunkt”.

Dat komt door gebrek aan kennis van Gods Woord, en/of door onvoldoende besef van het feit, dat hun oude mens met Christus mee gekruisigd, gestorven en begraven is. Maar dat kan geen bruid van Christus zijn!

Als een meisje door een jongen ten huwelijk wordt gevraagd en zij zegt ja, dan mag zij niet meer met andere jongens uitgaan en ook niet meer naar andere jongens kijken (dat is afgelopen), want zij behoort nu die ene toe, ook al zijn zij nog niet getrouwd. Anders zou zij een woordbreekster zijn. En voor die jongen geldt hetzelfde. Hij mag nu niet meer naar andere meisjes kijken, want hij heeft haar gevraagd. Is dat duidelijk?

De Bijbel kent het begrip verloving niet, maar wel ondertrouw. Wat wij vandaag verloving noemen, is in wezen ondertrouw, want dan zijn we reeds aan elkaar verbonden en wachten nog slechts op de dag, dat ons huwelijk voltrokken zal kunnen worden.

Laten we **Hebr. 2:10** lezen. **“Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken”.** Dat betekent wel, dat ook wij, in de weg der volmaking, met Hem zullen lijden. Dat is vanzelfsprekend.

Paulus schrijft in **Rom. 8:14**. **“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods”.** Als we tot behoudenis gekomen zijn, moet het onze dagelijkse overgave aan de Heer zijn (want Hij is Heer), dat Hij ons door Zijn Heilige Geest in alles kan leiden, kan leren, kan vormen naar Zijn beeld.

“Heer, gaat Uw gang” – zo zingt een lied – **“neem mij, breek mij, vul mij en zend mij”.** Ja, Heer, ga Uw gang, U bent de Meester, ik ben de dienstknecht. Maar dan zegt Paulus in **Rom. 8:14-15**. **“Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader”.**

Ja, dat is wonderbaar. Toen ik door de liefde van de Heer gegrepen werd en ik onmogelijk die liefde kon weerstaan, zodat ik mij restloos aan Hem overgaf, heb ik gezegd: “Heer, doe maar met mij, wat U wilt en wat U goed dunkt: ik ben nu van U”.

Kort na die overgave, die niet uit mijn verstand, maar uit mijn hart kwam, diep uit mijn hart, kwam de kracht van Gods Geest over mij en ik weet nog altijd, dat op dat moment, mij plotseling als het ware een licht uit de hemel omgaf, waarin ik zag dat die almachtige God, die ik wel kende als een almachtig God in de schepping, mijn Vader was. **“Die Geest getuigt met onze geest, dat we kinderen Gods zijn”.**

Maar.... dat niet alleen, want daarmee getuigt de Heilige Geest tevens dat de heilige, almachtige God, onze Abba, onze hemelse Vader is en dat is geweldig! Wanneer je hart en je ogen daarvoor eenmaal werkelijk zijn open gegaan, kun je zonder Hem niets meer doen, want dan nog leven en handelen buiten Hem om, wordt een verschrikking.

Alleen Hij, zowel in Zijn openbaring als God de Vader, als ook in Zijn openbaring als God de Zoon, heeft recht op mijn leven, want als Zoon van God heeft Hij mij zo duur gekocht met Zijn kostbaar levensbloed. Hij stierf onder dat mateloze lijden ook voor mij aan het vloekhout. Het was Zijn liefde en de liefde van de Vader en als we daarvoor capituleren (in een absolute overgave), leven we niet meer voor ons zelf.

Maar, ook niet meer voor deze wereld, want dan zeggen we: “Nee, dat kan niet meer”! Maar dan gaan we in deze weg van overgave ervaren, dat we in de verbinding met de Heer, weliswaar stap voor stap, maar steeds meer en meer geleid worden. De Heer toont nl. aan Zijn kind vrijwel nooit in één keer de gehele weg.

We hebben een Almachtige God, Die alles heeft geschapen, Die alles aan Zich heeft onderworpen. Hij spreekt en het staat er en Hij gebiedt en het is er. En Die mag ik mijn Vader weten, om Jezus Christus wil; niet uit iets van mezelf. Als je dan, zoals een klein kind, jouw handen in Zijn hand legt, gaat Hij je leiden, stap voor stap.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Vele willen hun weg altijd minstens een hele kilometer voor uit weten, maar die toont de Heer ons niet, beslist niet, want dan zouden we het weer veel te veel zelf menen te weten. Met het gevolg, dat we dan verkeerd lopen en gaan dwalen. Nee, het is God's bedoeling dat we klein, nederig en volgbaar zijn.

Mozes had veertig jaar aan het hof van Farao gestudeerd, maar God kon hem zo niet gebruiken. Hij moest veertig jaar de woestijn in, helemaal alleen en schapen hoeden en hij moest gedurende die veertig jaar afleren, wat hij daar aan het hof van Farao aan “wijsheid” geleerd had. Na verloop van die veertig jaar stotterde Mozes; weet u nog wel? Hij kon niet meer spreken, maar toen pas kon de Heer hem gebruiken.

“Ja, maar Heer, ik ben geen man van het woord, want ik ben zwaar van mond en zwaar van tong”. Maar de Heer zei tot hem “maar dat moet ook. Jij moet niet spreken; Ik wil het door jou doen. Nu dan ga heen. Ik zal met uw mond zijn en u leren wat gij spreken moet”. (Ex.4:12).

O, als we dat eenvoudige geheimenis toch eens leerden zien! Denk eens aan Bileam. Bileam was een profeet, zoals u weet. Hij dacht met zijn gaven goed te kunnen verdienen (het loon van Bileam), maar hij moest Israël vervloeken. Daar was hij voor gekocht en hij liet zich kopen, want hij had het loon lief. Doch toen verscheen de Engel des Heren hem onderweg en Die hield Bileam's ezelin tegen.

Daarop sloeg Bileam zijn ezelin tot driemaal toe en toen gebeurde er een wonder, want de ezelin sprak en zei tot Bileam in Num. 22:28-30. **“Nu opende de Here de mond der ezelin, en zij zeide tot Bileam: Wat heb ik u gedaan, dat gij mij nu driemaal geslagen hebt? En Bileam zeide tot de ezelin: Omdat gij de spot met mij drijft; had ik een zwaard in mijn hand, dan zou ik u nu zeker doden. Maar de ezelin zeide tot Bileam: Ben ik niet uw ezelin, waarop gij uw leven lang tot op deze dag hebt gereden? Ben ik ooit gewoon geweest u zó te behandelen? En hij zeide: Neen”.**

Toen openbaarde de Engel des Heren Zich aan hem en maakte hem duidelijk, dat als de ezelin Hem niet gezien had, Bileam al lang dood geweest zou zijn. Vers 32b-33. **“Zie, ik ben uitgegaan als een tegenstander, want deze weg voert bij Mij ten ondergang. Toen de ezelin Mij zag, is zij nu driemaal voor Mij uitgeweken; ware zij voor Mij niet uitgeweken, voorwaar, dan zou Ik nu juist u gedood en haar in het leven hebben gelaten”.**

O, dat er vandaag nog vele van zulke ezels en ezelingen komen en gaan spreken, zodat zij nog anderen kunnen bewaren, die menen wijs te zijn. Wie het verstaat, verstaat het.

We gaan verder met dat heerlijke rijke Woord van God, want daar kom je nooit mee klaar. In Rom. 8 lezen we, dat wij dan ook deel hebben aan het lijden van Christus. Natuurlijk. Rom. 8:15-17. **“Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking”.**

Realiseert u zich goed wat Paulus hier dan schrijft, want wat heeft hij moeten lijden ter wille van de Naam van Jezus; uitgeworpen uit zijn eigen (Joodse) volk, naar het leven gestaan (want zij hadden moordenaars ingehuurd om hem te doden), in nachten zonder slaap, vijf maal de veertig min één slagen ontvangen, driemaal met de roede gezeseld, in gevangenschap, in honger en dorst, tal van dagen zonder eten, in koude en naaktheid, enz. enz..

En toch ging hij door! Paulus antwoordt op die vraag luidt: **“Omdat de liefde van Christus mij heeft gegrepen”.** Ja, dat is het, die liefde gaat boven alles. Als je daardoor gegrepen bent worden bergen en heuvelen vlak, want dan mag je de wonderen van God ervaren. Daarom kan Paulus, ondanks al het lijden dat hem getroffen heeft, met zoveel stelligheid zeggen: **“Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd (en hij moest wat lijden) niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden”.**

Hoort u het? Israël weet wat het straks krijgt. Dat heeft God duidelijk aan de aartsvaders, Abraham, Isaäk en Jacob beloofd en door de eeuwen heen aan de stammen, namelijk dat het land Kanaän door hen erfelijk zal worden bezeten, met de grenzen daarbij duidelijk omschreven

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Maar wat wij krijgen, is voor ons zo niet te verstaan; het wordt over ons geopenbaard. Als we alleen reeds bedenken, dat we Hem straks zullen zien gelijk Hij is en aan Hem gelijk zijn! Ik kan mij dat niet voorstellen en toch zal het straks zo wezen. Paulus schrijft hierover in **1 Cor. 2:9**. **“Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”.**

Is dat niet wonderbaar? Daar valt immers al het andere bij in het niet? O, prijst Zijn liefdesmacht. En dan vervolgt Paulus in **Rom. 8:19**. **“Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods”.**

Wat betekent dat, dat openbaar worden der zonen Gods? Het betekent, dat de Heer Jezus Zich heeft kunnen vermenigvuldigen in Zijn Gemeente, waardoor Hij Die de eerstgeborene is, vele broeders zal hebben, die tezamen één zullen zijn; zonen van de levende God. En daarmee gaat God de ganse schepping nieuw maken.

Satan weet het en siddert. Die tijd nadert met rasse schreden. Op de tekenen der tijden kan ik in dit bestek niet nader ingaan. Laat ik slechts dit zeggen **Rom. 8:20**. **“Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft”.**

Als God Zijn plan stap voor stap gaat volvoeren om deze in zonde gevallen schepping te bevrijden en nieuw te maken, gaat Hij allereerst de aarde voor de mens bewoonbaar maken en dan plaatst Hij die mens in de hof van Eden. Weet u wat God dan tegen de mens Adam zegt. Laten we dat samen lezen in **Gen. 1:28**. **“En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”.**

De aarde moest dus door de mens onderworpen worden. Waarom? Omdat op deze aarde een wereld was ontstaan, die bij de val van Lucifer tegen God, in opstand was gekomen. We gaan dat opslaan in het boek Job. Dat is het oudste boek van de Bijbel, want het is nog ouder dan de boeken van Mozes.

In **Job 38** vinden we dat God Job ondervraagt en dan zegt Hij in **vers 4**: **“Waar aart gij, toen Ik (let u nu goed op) de aarde grondvestte? Vertel het, indien gij inzicht hebt”!**

Dan moet Job dat vertellen en de afmetingen noemen, maar hij antwoordt slechts in **Job 39:37**. **“Zie ik ben te gering, hoe zal ik U bescheid geven? Ik leg de hand op mijn mond”.**

Want (leest u **hoofdstuk 38** zelf maar) God heeft in Zijn vraagstelling tegenover Job machtige dingen geopenbaard over de wijze waarop Hij de aarde en het heelal grondvestte. En dan leest u in **Job 38:7**, dat terwijl God de oorspronkelijke aarde grondvestte (**Gen. 1:1**), **“de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods jubelden”.**

In die tijd was satan nog geen satan, maar was hij een morgenster. Om dat duidelijk te maken, wijs ik u op het volgende. Toen de aarde uit Gods scheppende Hand kwam, was het een pronkjuweel. We weten niet hoe deze eruit heeft gezien, maar opgravingen wijzen uit, dat het een buitengewoon paradijs geweest moet zijn en dan niet alleen in de hof van Eden. Want zelfs in het ijs onder de Noord en Zuid pool vond men en vindt men nog steeds fossielen van geweldige palmbomen en vijgenbomen en ik weet niet hoeveel verschillende soorten, maar ook diersoorten, die we nu niet meer op deze aarde hebben.

Welnu, **“toen hebben de (staat er) de morgensterren gejuicht en de zonen Gods gejubeld”.** Wie zijn dat? De mensen waren nog niet geschapen, dus het waren de engelen. Maar let u nu op. In het Oude Testament worden de engelen nog **“zonen Gods”** genoemd, maar na de Heer Jezus niet meer, want vanaf dat moment zijn diegenen die de Heer Jezus door Zijn offer van de Vader ontvangt, nu zonen Gods,

Gaan we iets zien, iets ontdekken? U vindt deze dingen op verschillende plaatsen beschreven. U moet zelf maar opzoeken (o.a. ook in Genesis) hoe de zonen Gods de dochters der mensen aan zagen en zich met hen vermengden. Dat waren dus gevallen engelen.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Maar in de tijd die vooraf ging aan de zondeval van satan, hebben die morgensterren en zonen Gods tezamen gejuicht en gejubeld. We hebben gelezen in **Jes. 14:12**. **“Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, gij morgenster, zoon des dageraads; hoe zijt gij ter aarde geveld, overweldiger der volken”!** Inderdaad die cherub was een morgenster.

Nu wordt het herstel in de Heer Jezus. Wat leest u aan het eind van het kostbare Woord van God? **Openb. 22:1-5**. **“En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn, en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij, die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide: Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.”**

De Heer Jezus is niet alleen de zoon van David, maar lang voordat David bestond, was Hij er. Hij is de wortel waaruit David en het gehele Joodse geslacht voortgekomen zijn. Wat wil dat zeggen?

Nadat David geboren is, werd hij door de Heer geroepen van achter zijn kudde schapen vandaan. “Want Ik heb David gevonden, een man naar Mijn hart, die Mijn wil doet”, want... dat deed Saul niet! En uit David, zo beloofde God, zou de Messias, de grote Davidszoon, de Christus voortkomen. Wat een geweldige belofte.

De Heer Jezus is niet alleen de wortel waaruit David is voortgekomen, maar ook het geslacht dat uit David voortkwam. Helaas er waren vele koningen die afweken en goddeloos werden, maar de Heer heeft één lijn vastgehouden.

We weten als we de Schrift onderzoeken, bijv. in **Matt. 1:1-16** en **Lucas 3: 3-38**, dat Jozef (die niet de vader van de Heer Jezus was, maar wel Zijn pleegvader) via Salomo een nakomeling van David was en als hij was blijven leven, zou hij als oudste uit dat geslacht, recht hebben gehad op de troon van David. Maar er was geen koningschap meer, want zij werden overheerst door de Romeinen.

God brengt Jozef tezamen met Maria en ook zij kwam uit het geslacht van David, maar met dit onderscheid: Jozef kwam uit dit geslacht voort via Salomo, doch Maria via een andere geslachtslijn, nl. via Nathan, een andere zoon van David. Lees dit maar in **Luc. 3:31**, waarin we het geslachtsregister van Maria beschreven vinden. **“de zoon van Melea, de zoon van Menna, de zoon van Mattatta, de zoon van Natan, de zoon van David”**.

Tot zover, volgende keergaan we hiermee verder.

De Heer Zegene u, Amen.